JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 22sten JANUARY, 1825. N. 3

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden. door De Weduwe WM. LEE

REGLEMENT op het *gratis* procederen in regten, van arme en onvermogende lieden, Armen directien en Kerkbesturen der onderscheidene Godsdienstige gezindheden op Curaçao en onderhoorige eilanden.

Art. 1.

Arme of onvermogende lieden woonachtig op Curaçao, Bonaire en Aruba zullen kunnen worden toegelaten, om in civile regtszaken *gratis*, en zonder betaling van zegels, griffie, of expeditie kosten, judiciele boeten, salarissen van practizyns, deurwaarders of boden en andere dergelyken, te worden bediend: en zulks zoo wel in de gevallen waarin zy als gedaagden of verweerders in twistgedingen worden ingewikkeld, als in die, waarin zy als eisschers of aanleggers vermeenen eenige vorderingen voor de respective regtbanken dezer kolonie te kunnen doen gelden.

Deze toelating is mede applicabel op de armen directien en op de kerkbesturen der respective Godsdienstige gezindheden op deze eilanden voor zoo ver dezelve de verweerende party zyn; zullende in cas van aanleggende party geen admissie daartoe kunnen verleend worden, voor dat er van de autorisatie om de procedure aantegaan, door den Raad van Policie verleend, kome te blyken.

Art. 2.

Om deze toelating te bekomen zal men zich by de Regtbank voor dewelke de zaak behoort geventileerd te worden, tot dat einde met een ongezegeld rekwest vervoegen, hetwelk aan den president behandigd door hem vooraf zal worden geviseerd, en daarna ingediend, en zullen de verzoeker of verzoekers by dat verzoekschrift moeten voegen eene verklaring van hun onvermogen geteekend door twee leden van den Raad van Policie, zonder welke signature gezegd rekwest niet zal vermogen te worden aangenomen, of in deliberatie gelegd. De armbesturen zyn onder deze mesure ten regarde dezer declaratie niet begrepen.

Art. 3.

Dit rekwest zal door de regtbank gesteld worden in handen van twee van derzelver leden als Commissarissen die partyen kosteloos zullen oproepen, ten fine van accomodement, onderzoek als anderszins.

Indien een der partyen niet mogt compareren, zal zulks echter niet beletten om naar bevind van zaken, op het rapport van Commissarissen het verzoek te accorderen of te verweigeren, zonder dat van deze uitspraak eenige reformatie of hooger beroep zal admissibel zyn.

Art. 4.

De wederparty opgeroepen en gecompareerd zynde, zal het verzoek van *Pro deo* admissie vermogen te wederspreken, op die gronden, en zulke motiven als hy vermeenen zal te behooren.

By toelating zal de regtbank, voor zoo veel de verzoeker denzelven niet kan bekomen, practizyn benoemen en toevoegen.

Het Collegie van Commercie en Zee Zaken geen practizyns admitterende, zal de toelating *Pro deo* voor zaken aldaar moetende beregt worden, slechts op het zegel, Griffie en Bodens kosten en dergelyken toepasselyk zyn.

Art. 5.

Van de verleende toelating om *gratis* of *Pro deo* te worden bediend, zal op de acten en documenten worden mentie gemaakt, en de gewone zegels, in debet genomen, om het bedrag naargaans in cas van condemnatie van party advers in de kosten, van dezelve te kunnen verhalen, gelyk ook de salarissen van de practizyn *Pro deo*, de Griffie en deurwaarders of bodens kosten, mede daarvan zullen vermogen te worden gerecupereerd.

Art. 6.

Het accorderen van *gratis*, zal eindigen by de sententie door de regtbank te wyzen en in geval dat, in cas van succumbe de party *pro deo* van dezelve zoude willen appelleeren, zal daartoe eene nieuwe toelating noodig zyn, welke door den Regter in appel zal kunnen toegestaan of verweigerd worden; zulks zal echter van geen applicatie zyn ingeval van verzochte *reauditie*, van vonnissen door Raden Commissarissen gewezen voor den vollen Raad van Civile en Criminele Justitie, waarby het *pro deo* zal blyven voortduren.

Art. 7.

Dezelfde Cynosure als by art. 2 bepaald is, zal moeten geobserveerd worden by het indienen van petitien aan de onderscheidene autoriteiten binnen deze kolonie, vry van zegel, hetwelk niet anders alzoo zal vermogen te geschieden, dan met een certificaat van onvermogen onder aan de petitie gesteld, door twee Leden van den Raad van Policie onderteekend.

Art. 8.

In zaken behoorende tot de cognitie van het Vrede-Geregt op Aruba, zal hetzelve, op de mondelinge voordragt van de party, welke verlangd gratis bediend te worden, en op vertooning van een behoorlyk bewys van hare armoede, omtrent het al, dan niet verleenen der toelating, dadelyk beschikken zonder eenige verdere formaliteiten te hebben in acht te nemen. Het bewys van onvermogen tot de betaling van het zegel op rekwesten aan den Commandeur of aan het Vrede-Geregt, moet door de Magistraten, geteekend worden.

Aldus gearresteerd door Gouverneur en Raden van Policie, op Curaçao den 18den January 1825.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao, den 19den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 21sten January 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 11den January 1825.

HET Collegie van Commercie en Zee Zaken op het eiland Curaçao maakt hierby bekend, dat, het overleggen van regtsgeleerde adviesen in zaken voor het Collegie aanhangig, geensins noodzakelyk en zelfs meermalen overtollig is, doordien er daarvan dikwyls misbruik is gemaakt ten einde litigerende partyen op noodelooze kosten te brengen.

Het Collegie voornoemd,

(w. g.) J. J. BEAUJON, President.

Ter ordonnantie van hetzelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

UITTREKSELS UIT COLOMBIAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

In El Colombiano van den 5den dezer, vinden wy een antwoord op de kommunikatie van Z. E. den vice admiraal Sir Lawrence Halsted, opperbevelhebber van Z. B. M. schepen in de West Indiën, &c. de 30sten April ll. betrekkelyk den handel welke thans gevoerd wordt, met het eiland Jamaika en de kusten van de Mosquitos van Derien en Guagira. Deze kommunikatie werd vergezeld, gelyk te zien is in een onzer vorige nummers, door een afschrift der besluiten van eene vergadering gehouden door de kooplieden te Jamaika.

De secretaris van den staat voor Buitenlandsche Zaken heeft het volgende antwoord gegeven, van wege de uitvoerende magt, gedagteekend Bogota, den 19den Juny 1824; waarvan wy eene verkorte vertaling geven, luidende aldus:

Dat sedert 1819, de provintien uitmakende het kapitein generaalschap van Venezuela en het Koningryk Granada vereenigd waren onder den naam van "de Republiek van Colombia" onder onze oorspronkelyke grondwetten, zoo wel als onder die welke naderhand gemaakt zyn onder dagteekening van den 18den July 1821, waarby besloten was, dat de grenzen der Republieken bepaald zullen zyn als die van Venezuela en Nieuw Granada waren onder het gebied van den koning van Spanje.

Langen tyd vóór dat deze belangryke akte was afgegeven waren de grenzen van Nieuw Granada reeds bepaald: Dezelven strekten zich uit van de kusten in de omstreken van Jamaika zoo ver als Kaap Gracias a Dios, insluitende [illegible] de [illegible]. Het gedeelte van Kaap Gracias a Dios loopende tot aan Chagres, behoorde eenigen tyd aan het Kapitein generaalschap van Guatimala; maar al deze landen werden op den 30sten November 1803 door Nieuw Granada ingelyfd; en sedert dien tyd, hebben de Spaansche authoriteiten hunne magt uitgeoefend over de landen van Nieuw-Granada tot de volle bezitneming toe van wege de Republiek van Colombia.

De kooplieden van Jamaica weten heel wel dat schoon de Britsche gezaghebbenden bescherming verleenden aan hunnen handel op die kusten, dat de personen der handelaars hunne vaartuigen en ladingen niet veilig waren voor de Spaansche Guarda Costas; en dat zelfs tot in het jaar 1819, vaartuigen van Jamaika te Carthagena zyn verbeurd verklaard, om dat zy in dezen sluikhandel zyn ontdekt geworden; en zonder ooit door het Britsche gouvernement terug geëischt te zyn. Dat gedurende den langdurigen oorlog het Colombiaansche gouvernement geen gebruik gemaakt heeft van deszelfs regt hierop, tot dat het het volle bezit genomen heeft van deszelfs grondgebied.

En dit bezit ten volle verkregen hebbende, door middel der overwinningen der Colombiaansche wapens, behaald op de Spanjaarden, zoo blyft het ryk der Republiek bepaald over het grondgebied van gewezen Nieuw Granada en Venezuela; en het was onder deze omstandigheden dat het gouvernement het bevel van den 9den Maart afgegeven heeft; welke opschorting geëischt wordt, tot dat hetzelve aan Z. B. M. zal zyn bekend gemaakt en tot dat er voldoende schikkingen kunnen gemaakt worden.

Dat men gelieve optemerken dat het Colombiaansche gouvernement de noodzakelykheid niet inziet, voor deze opschorting; aangezien het voorgemelde bevel niets in zich bevat tegen de oude wet; maar integendeel, dat de handelbetrekkingen der kooplieden te Jamaika met de onbebouwde kusten van Colombia, thans op eenen vry voordeeliger voet geplaatst zyn dan onder het beheer van Spanje. Deze betrekkingen kunnen nog verbeterd worden; maar dit hangt af van eene byzondere overeenkomst met Z. B. M.'s gouvernement, zoo dra de Republiek van Colombia ten volle zal erkend zyn.

Dat voorgaande redenen genoegzaam zyn om de ongegrondheid der klagten van de kooplieden te Jamaika te bewyzen; want schoon de Republiek geene establissementen op die kusten hebben, dat dit geene reden is, waarom zy de heerschappy en de magt niet zou kunnen uitoefenen welke zy zoo wettiglyk verkregen heeft.

Zoodanige grondbeginzelen kunnen hinderlyk zyn aan de rust en den vreede van de beschaafde wereld en kunnen geboorte geven aan eindelooze tweespalt.

Eene andere reden welke in naauw verband

staat met de rust van Colombia, in den tegenwoordigen staat van oorlog, waarin zy ongelukkiglyk gewikkeld is, is deze: dat de Spanjaarden by verscheidene gelegenheden, zich der wilden bediend hebben, om de rampen van den oorlog te vermeerderen. Het is zeer waarschynelyk, dat daar zy thans geen stip grond in dit land bezit, dat zy hunne intriguen kunnen hernieuwen met deze omzwervende menschen, die hoegenaamd geene woonplaatsen hebben, en die gemakkelyk hiertoe over te halen zyn, wanneer het hun toegestaan wordt, om hunne naburen te dooden en te plunderen. De menschheid vereischt, om door wettelyke middelen paal en perk te stellen, aan zoodanige verschrikkelyke daden.

De middelyke vaart, of de vaart van onze havens door vreemde nationale vaartuigen op Guagira, Darien, en het gedeelte van de Mosquito Kust toebehoorende aan Colombia is door het gouvernement op eene zeer liberale wyze toegestaan. Zoodanige vaartuigen welke genegen mogten zyn op die kusten te varen, behoeven slechts naar de naastbyzynde haven te gaan, welke voor den vreemden handel open staat, aldaar op de tolhuizen uitteklaren, derzelver ladingen, welke niet zullen mogen bestaan, in "contrabanda van oorlog" of krygsbehoeften in het algemeen, betalende geene andere geregtigheid dan twaalf realen per ton, en dat verrigt hebbende, kan zoodanig vaartuig vertrekken naar de plaats van deszelfs bestemming, zonder blootgesteld te zyn, aan de minste hindernis of vexatie van de Guarda Costas der Republiek.

En eindelyk, dat deze wet, zoo regtvaardig, als billyk reeds in werking is gebragt, byzonderlyk te Guagira, en elke andere natie heeft zich aan dezelve onderworpen zonder de minste tegenkanting, zoo is het te verwachten dat de kooplieden van Jamaika, de voorkeur zullen geven aan een' zekeren en veiligen handel, gelyk door deze middelen hun wordt aangeboden en niet aan den vorigen welke gedurig aan schadelyke gevolgen onderhevig was.

Ter zelfder tyd vertrouwt het Colombiaansche gouvernement, dat Z. E. de vice admiraal, zich overtuigd zal houden dat de onmiddelyke vaart van Jamaika naar de ongecultiveerde kusten van Colombia onwettig is; en dat als zoodanig dezelve die bescherming niet kan erlangen welke de kooplieden verlangen.

Met de post welke op den 22sten November Bogota verlaten heeft, verneemt men, dat Z. E. de Bevryder met zyn leger te Cusco, de hoofdstad van Opper Peru, binnen getrokken is. Dit berigt vindt men bevestigd, door eene korrespondentie over St. Thomas. De Spaansche generaal is in dit geval een vluchteling op de westerlyke grenzen van Brasilien, in welken toestand, naar het ons schynt, zal hy moeten kapituleren of omkomen.

Kolonel Campbell is op den 27sten October te Londen aangekomen; en volgens geruchten heeft hy zeer gunstige berigten gegeven van dit gouvernement; waarvan de beste proeve is, het ryzen der Colombiaansche fondsen op den 21sten November.

Colombiaansche	tot	85¾.
Chiliaansche	- - -	79—
Mexikaansche	- -	66—

De *Journal de Paris* behelst eenige ongunstige berigten uit *Mexiko*; maar dat merkwaardiger is, dat is een artikel in de *Constitutioneel* getrokken uit een Haytiaansch nieuwspapier van den 4den July. Van dit uittreksel wordt slechts de twee paragrafen gegeven, welke het artikel besluiten. Na eenige aanmerkingen te doen over de kwestie tusschen Frankryk en St. Domingo en de vermoedelyke inzigten van het Heilige Verbond betrekkelyk Zuid Amerika, vervolgt de schryver aldus:

"De gedachte van een aannaderende oorlog is zoodanig verspreid en wordt zoo algemeenlyk geloofd, dat reeds de punten zyn aangewezen welke het eerst zullen aangevallen worden. Echter over zoodanige oogenblikkelyke onderwerpen, is het niet gemakkelyk den loop der zaken te voorspellen.

"De zending van Fransche kommissarissen naar Mexiko, hunnen verlengden oponthoud in dat land na den val van Iturbide, de aankomst van een zwaar korps troepen in de Fransche kolonien, de aanslag van een eskader om ter hoogte van de Havana te ankeren, het vertrek van Iturbide naar Londen, dit alles zyn kenmerken van een inzigt om den oorlog tegen Mexiko te voeren. Het kan niet ondernomen worden dan door Frankryk in naam en van wege koning Ferdinand, waarvan de uitvoering met groote zwarigheden zal ontmoeten, sedert de overgave van Puerto Cabello en San Juan de Ulloa, de eenigste versterkte plaatsen waar zy zonder wederstand konden geland hebben."

[Hierop maakt de uitgever van de *Constitutioneel* de aanmerking dat er nog geene tyding was wegens den val van San Juan de Ulloa.]

Madrid, 22sten Oct.—Het gouvernement stelt alle pogingen in het werk, om de koninglyke garde te vormen, welke ontbonden was, om dat er by de eerste organisatie, van dezelven zeer vele officieren en gemeenen waren die by de oude garde gediend hebben en verondersteld worden revolutionaire gevoelens ingezogen te hebben. Die welke sedert dien tyd georganiseerd is bestaat in, drie regimenten voetvolk, elk van 2000 man, twee regimenten ligte ruitery, elk 500 man, twee regimenten grenadiers te paard, elke 800 en een lanziers, 300 man.

Het nieuwe plan van publiek onderwys, ontworpen door Vader Martinez en zyne raadgevers van Castilie, heeft de goedkeuring van Z. M. weggedragen en is thans in de pres, zoo dat al de scholen in het koningryk zullen geopend worden.

Het blykt uit de lysten der werkelyke krygsmagt van de koninglyke militia, ingezonden door den kapt. generaal, dat derzelver bedrag is over het gantsche koningryk 100,000 man, wel gewapend en uitgerust en een gelyk getal die nog hunne wapens en kleedingstukken moeten ontvangen; maar aan den anderen kant is ons leger zeer zwak; hetzelve bestaat uit slechts acht regimenten in Andalusien, twee in Valencie, twee in Arragon, twee in Valladolid en de provintiele militia.

Deze zyn de eenigste werkelyke korpsen; want schoon wy verscheidene andere nominale regimenten in verschillende plaatsen hebben, zoo zyn deze slechts geraamtens en zelfs niet voltallig in ondergeschikte officieren. De permanente kommissien in de provintien willen niet minder zyn dan die van Madrid. Er gaat naauwelyks een dag voorby zonder berigten van veroordeeling ter dood of naar de galleyen. De kommissie te Corunna heeft kort geleden aan het gouvernement bekend gemaakt dat dezelve de dood straf gelegd heeft op elf personen, wegens staatkundige oorzaken.

Secretary van den Raad van Policie,
den 19den January 1825.

DE Commissie uit den Ed. Achtbaren Raad van Policie dezes eilands, tot het aanhoren der bezwaren van alle belastingschuldigen of andere personen die eenige regten of gelden hoe ook genaamd, aan de Koloniale Kas verschuldigd zyn, zal tot dat einde op aanstaanden Woensdag den 26sten dezer van elf tot een uur zitting houden, in de Raad Zaal op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam.

De Secretaris van den Raad voornoemd,
W. PRINCE.

ER is alhier op den 18den dezer overleden eene Negerin genaamd Maria Martina, naar gissing in den ouderdom van 45 Jaren, welke gelaboreerd heeft gedurende vier en een half jaar aan een Scirrus of verharding in den buik, ontstaan uit Obstructio Mences of onderdrukte maandzuivering, welke kwaal naar alle aangewende geneesmiddelen zoo in als externe toegediend, door den ondergeteekende, niet heeft willen luisteren. Het ligchaam geopend zynde, met behulp van myne beide Zoonen Hendrik en Pieter Schuler, is gevonden de verharding te bestaan uit eene ontzagchelyke grootte, en vast gehecht aan vier strengen of banden, twee komende uit het Pelvist of Bekken, twee aan de linker en regter zyde, de darmen, lever, mild, alles te zamen gedrukt en gekankrineerd. De verharding uitgenomen zynde, en in de tegenwoordigheid van de Weledele Gestrenge Heeren Chirurgyn Majoor J. Groesbeek en Twerde Chirurgyn H. ten Ham, beide dienende by het Battaljon Jagers No. 28 en de Weledele Heeren P. Koenze en J. Meinherd, prakticerende Chirurgyns, gewogen Netto 21 Pond. Toen de Scirrus doorgesneden was bevond men verscheidene kanalen en gekleurde vloei en etter stoffen.

J. C. SCHULER,
Stads Chirurgyn en Officier van Gezondheid.

Curaçao den 20sten January 1825.

Den 21sten January 1825.

TE KOOP uit de hand of by Publieke Opveiling, welke laatste binnen den tyd van twee maanden na dato dezes zal plaats hebben, de Buitenplaats WEL TE VREEDEN, anders MARIPAMPOEN genaamd, gelegen op Pietermaay, toebehoorende aan den Heer Jean Baraié. De gegadingden vervoegen zich ter bekomene information van koop kondition, by den ondergeteekende, als daartoe behoorlyk geautoriseerd.

J. DE SOLA & ZOON.

Den 22sten January 1825.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executeur en Gemagtigde van de Testamentaire Executrice in den Boedel van wylen den Heer JAMES SMITH, zullen op den 14den der aanstaande maand February op Publieke Opveiling doen verkoopen, de Effecten, Slaven, &c. tot den opgenoemden Boedel behoorende; zullende de koop konditie by de opveiling bekend gemaakt worden.

W. R. BRUGMAN.
LATTE.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JANUARY.

17.	bark	Groot Kwartier, De Groot,	Bonaire
	golet	General Putman, Jerrien,	New York
	——	Helena, Eltino,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—JANUARY.

18.	golet	Mathilda, Briche,	Aruba
19.	——	Gysbertha, Debrot,	Bonaire
	——	Las Hermanas, Koek,	Aruba
20.	brik	Anna Elizabeth, Branow,	New York
	——	Sarah Ann, Mulire.	Maracaybo
	golet	Cornelia, Möller,	Puerto Cabello

Verleden Woensdag zÿnde de verjaring der geboorten dags van Hare Koninglÿke Hoogheid de Princes van Oranje, waren vroeg in den morgen al de schepen in de Haven vercierd met vlaggen; des voordenmiddags trok het garnisoen op in parade; en des middags werden er koninglÿke saluten gevuurd van het Fort Amsterdam en van Z. M.'s brik de Kemphaan.

Met leedwezen moeten wÿ berigten het stranden van de Amerikaansche brik William & Ezra, gevoerd door schipper P. T. Boss, komende van Nieuw York bestemd naar deze haven, met eene ryke lading. Zÿ liep in den nacht van den 11den dezer op strand aan het Zuid Oost hoek van Bonaire. Zeer weinig hoop wordt gevoed om iets van belang van hare lading te redden. De plaats waar zÿ gestrand is, is omtrent negen mÿlen afstands van den zetel van het gouvernement. Kapitein Boss en zÿn volk kwamen op verleden Zaturdag avond alhier aan in de bark Groot Kwartier schipper De Groot, welke bevracht was om hen overtevoeren.

Wy brengen het volgende ter kennisse van het publiek, betrekkelyk de artikelen waarvan den invoer geheel verboden is in al de Havens van Colombia.

VERBODENE ARTIKELS.

By de wet van het kongres van den 27sten September 1823, koffy, indigo, zuiker (zoo wel geraffineerde als ruwe) en melasse—onder penaliteit van konfiskatie van vaartuig en lading.

By besluit van de uitvoerende magt van den 20sten January 1823, alle produkten en manufakturen van Spanje of hare onderhoorigen, na voor de eerste maal gewaarschuwd te hebben—onder penaliteit van kondemnatie van vaartuig en vernieling van de lading.

By de wet van het kongres van den 4den July 1823, kanonkruid, tabak, het zy in bladeren, sigaren of snuif—onder penaliteit van konfiskatie van deze artikels en vaartuig, of het geheel of een gedeelte der lading, wanneer dezelve aan den eigenaar der verbodene artikels behoort.

By de wet van het kongres van den 2den Augustus 1823, vreemde sterke dranken of likeurs, gemaakt van zuikerriet of zamengesteld uit dezelve—onder penaliteit van konfiskatie van vaartuig en dranken.

By de wet van het kongres van den 8sten July 1824, zout—onder penaliteit van konfiskatie van vaartuig en zout.

UIT ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

GRIEKENLAND.

(Uit de brieven van kolonel Stanhope.)

De staat van het Grieksche gouvernement is niet gemakkelyk om aan de verbeelding van een vreemdeling voorgesteld te worden. Het genootschap bestaat.—Eerstelyk, uit de opperkerkvoogden, die naar oligarchi hellen of naar de grondbeginselen van het Turksche gouvernement; ten tweede, uit de kapiteinen, die van eene democratieke denkwyze zyn, maar die zeer voor het plunderen en rooven zyn; en laatstelyk, uit het volk die onberispbaar van karakter zyn, en gevolgelyk, de begeerte voeden, om deel te nemen in de konstitutie.

Het volk van de Peloponnesus staat zeer veel onder den invloed der civile en militaire oligarchien. Die van Oost en West Griekenland staan voornamelyk onder de kapiteinen. Van deze is Odysseus die den meesten invloed heeft: Zyn vader heeft zich nooit aan het Turksche juk en heerschappy onderworpen.—Hy was een vry man en een roover. Odysseus zelve was opgevoed door den befaamden tyran Ali Pacha. Hy was listig en eerzuchtig en heeft de rol van tyran gespeeld; maar hy is thans overtuigd dat de weg, die naar roem en grootheid leidt gevonden wordt in eene goede regering; daarom kiest hy thans dezen weg en ondersteunt het volk en de republiek. Negris die eens zyn doodvonnis onderteekend heeft, is thans zyn minister.

Van de eilanden, zyn Hydra en Spezzia onder den invloed van eenige ryke Oligarchen, geregsteund door het Jan Hagel; en Ipsara is geheel democratiek.

Men kan de partyen onder drie klassen brengen—de 1ste Maurocordato, de Oligarchen van het eiland en eenigen van die van de Peloponnesus en de wetgevende magt—de 2de Colocotrini, eenige van de kapiteinen en eenige van de Oligarchen van de Morea, die naar magt en plundering streven. Deze party geraakt met rassche schreden naar derzelver ondergang—en de 3de Ipsilanti, Odysseus, Negris en het volk die de republikeinsche gevoelen beginnen aantehangen, daar zy ingezien hebben, dat zy op geene andere wyze hunne magt houden kunnen.

Nu is de vraag, welke van deze partyen zal een eerlyk man aanhangen? Elk een heeft misgegrepen, die getracht heeft om de beste dezer partyen te omhelzen. Ik heb een anderen weg ingeslagen, door zorgvuldiglyk dezelven allen te vermyden. Ik heb luidelyk al hunne ondeugden op prys gesteld en heb even luidelyk voor hunne deugden geprezen. Dit, voor iemand die geene kennis heeft van staatkundige intriguen, of wat men diplomatie noemt, is de veiligste weg. Het stelt een mensch van

een opregt gemoed, gelyk met, of boven een hoogvliegende staatkundige uit de Gentze of Metternichsche school.

Griekenland en al de eilanden zyn rustig, met de uitzondering van twee steden; namelyk, Napoli, welke door het gouvernement belegerd wordt en Missolonghi, die verontrust wordt door een korps Sulioten, die de rol van pretorianen speelen.

De beschaving en goede regering winnen grond, voornamelyk door middel van publiciteit. Er is eene groote som van deugd in Griekenland, maar dezelve wordt gemonopoliseerd door de landlieden of boeren. Wat men het meeste gebrek heeft, is eene vertegenwoordigende magt, eenige goede prefekten, goede regters en publieke schryvers. Twee of drie werkzame geleerden kunnen onwaardeerbaar goed stichten in Griekenland, want het volk tracht naar beschaving en vordering.

De oorlog wordt verlengd door de oneenigheid welke onder de weinigen heerscht die aan het hoofd van de regering zyn; anderzints kon dezelve reeds lang ten einde gebragt zyn door de behulp van de lening. Oost en West Griekenland kunnen met omtrent 12,000 man verdedigd worden. Door een der kastelen in te nemen, die aan den mond van de Corintische Golf gelegen zyn, en Patras en Lepanto elke met 1000 man te belegeren kunnen deze fortressen tot overgave gedwongen worden. Negropont kan ook door beleg genomen worden. Terwyl dit verrigt wordt, moeten het volk van Olympus aangemoedigd worden, de Turksche armee in de achterhoede aantevallen. Gedurende den zomer moeten de Grieken maar defensief handelen, en in den winter den veldtogt voortzetten, verrasschen en overwinnen.

Livorno, 23sten Oct.—Men heeft uit Missolonghi eene tyding vernomen welke hoogst belangryk voor alle Kristenen zal zyn. Het schynt dat de Grieksche Senaat het voornemen heeft, de medewerking van alle Kristenen, in al de vier Wereld deelen interoepen in eenen groo ten kruistogt, dewelke ten doel zal hebben om Egypte en de plaats waar het Heilige graf staat te herwinnen. De Senaat zal tevens de hulp der ridders van Malta inroepen om zich by deze Heilige armee te voegen; en zal hun, terzelfder tyd, een der eilanden in den Archipel in eigendom afstaan.

Het is zeer wel bekend dat de orde van Malta in het laatst verloopene jaar, met het Grieksche gouvernement in eene onderhandeling getreden is, waarvan het oogmerk was, het afstand doen van een eiland in den Archipel en dat eene lening is gekontrakteerd geworden te Londen voor de betaling der vereischten.—Het is tevens bekend dat de order nieuwe wetten gemaakt had ter admissie van personen van den middel stand, onder zekere voorwaarden.

Het plan van den Griekschen Senaat kan niet falen om volkomen te slagen in een tyd, wan neer de geheele beschaafde wereld zich verheugt over de overwinningen der deppere Grieken, en wanneer de onder koning van Egypte, de hoop verydeld heeft van de vrienden der beschaving door zyne troepen te vereenigen met die van de wrede Musselmannen, om Morea onder het juk der slaverny te brengen. Al de helden, die onderdanen zyn van Z. A. K. M. zullen geredelyk tegen de barbaren optrekken, die door hunne tegenwoordigheid een der belangrykste landen op den aardbodem ontheiligen. De Spanjaarden, Portugezen, en andere natien, die de Middellandsche Zee bevaren, zullen voorzeker niet nalaten, zich onder de banieren van het kruis te laten inschryven, en eene onderneming zoo belangryk voor de Menschheid in het algemeen en ter eere van het Kristendom. Het bezit van het Heilige graf door de Turken, strekt tot schande voor de Kristenen; en het is hoog tyd om hetzelve van de ongeloovigen te ontwringen en in de handen der ware belyders van het Kristendom te stellen.—Al de Kristelyke Mogenheden zullen dit voorstel van het Grieksche gouvernement goedkeuren en zullen ongetwyfeld hetzelve met al hunne pogingen ondersteunen.

*** BEVALLEN—Op Donderdag den 20sten dezer, van eene welgeschapene Dochter, Geertruyda Maria Rojer, Echtgenoote van

AUGUST MULLER.

*** OVERLEDEN—Op Woensdag morgen, de Heer P. F. Kooyers.

We regret to state, that the American brig William & Ezra, P. T. Boss, master, from New York bound to this port, with a valuable cargo on board, was cast away on the night of the 11th instant, on the South East point of Bonaire, and that very little hope is entertained of saving any thing of importance from the wreck; the place where she struck being about nine miles distant from the seat of government; captain Boss and his crew arrived here on Saturday evening last, in the sloop Groot Kwartier, captain D Groot, chartered for their conveyance.

We insert the following for the information of the public, relative to the articles, the importation whereof is totally prohibited in any of the ports of Colombia.

ARTICLES PROHIBITED.

By law of the Congress of the 27th September, 1823, coffee, cocoa, indigo, sugars,* and molasses—under penalty of the confiscation of vessel and cargo.

By decree of the executive of the 20th January, 1823, all productions and manufactures of Spain or her dependencies, after being once warned off—under penalty of the condemnation of the vessel and destruction of the cargo.

By law of the Congress of the 4th July, 1823, gunpowder, tobacco, whether in leaf, segars, snuff, or rappee—under penalty of confiscation of the articles and vessel, or the whole or any part of the cargo, if belonging to the proprietor of the contraband articles.

By law of the Congress of the 2d August, 1823, foreign spirits, extracted from the sugar cane, or their compounds—under penalty of the confiscation of the vessel and spirits.

By law of the Congress of the 8th July, 1824, foreign salt—under penalty of confiscation of the vessel and salt.

---

* The term sugars is here considered to imply the raw materials, as well as every denomination of refined sugar.

FURTHER EXTRACTS FROM ENGLISH PAPERS.

London, November 8.

Constantinople, Oct. 8.—On the 27th of September, the Porte sent to Jassy the most precise orders, that the evacuation should not be any longer delayed, the *epuration* of the persons protected drawing to a close. On the 27th of September 400 Austrian subjects were already examined. M. Minziachy is here at present only as imperial commissioner for the interest of the Russian trade and navigation.—He will not assume the character of charge d'affaires of Russia till the evacuation shall have been completed and made known. No change has yet been made in the ministry.—The Reis Effendi retains his situation. A great despondency is observed in all Musselmans.—Tartars, who have arrived within these two days from the Musselman camp, in Thessaly, have brought the news of a defeat experienced by the Turks near Larissa, in which they are stated to have suffered great loss, including two Pachas. The maritime news is not more favourable to the Porte.

November 12.

The Paris correspondent of a morning paper gives the following:—"The day after that on which the king appeared so unexpectedly in the midst of his people in the galleries of the Louvre, and inspected the whole of the exhibitions of paintings, on which occasion he met with the most enthusiastic demonstration of the public affection for his person, an individual was arrested in the Café de la Bourse, who is a pretended retired captain, named Noel, and upon whom was found—what? a note addressed to a person at the court, conceived in the following terms:—'*Je n' ai pu executer le coup hier au musée; il etait trop loin.*' (I was not able to strike the blow yesterday at the Museum; he was too far off) This affair has not yet been made public, but the depositions have been taken,

November 13.

Affairs of Spain.—The following is given by the Journal du Commerce as positive relative to the orders which have been transmitted to the different bodies of troops forming the army of occupation in Spain:—"The evacuation will commence at Badajos on the 15th of November. The garrison of that place will proceed to Cadiz to join the troops already there, and will thus form a body of 10,000 men, who are to remain in Cadiz, and the command of whom will, if is asserted, be given to general D'Orsat. Ten thousand more will be divided between the fortresses of Corunna, Santona, Pampelona, Urgel and Barcelona. The rest will leave Spain.—The march is to be conducted so that the movement may be terminated by the end of the present year. Some persons, however, still pretend that all these arrangements are made merely with a view to intimidation, and that the evacuation will not take place, because the dread of it will force the Spanish cabinet to alter its conduct. They add, that in such case the army of occupation, so far from being diminished, will be reinforced by troops, who have received orders to approach the frontier."

Letters from Gibraltar state that the Spaniards had cut off communication with that fortress, in consequence of the late affair at Tarifa.

FURTHER EXTRACTS FROM EL CO LOMBIANO.

Caracas, Jan. 5.

By the post which left Bogota on the 22d of November, we learn that advices had reached that city, of his excellency, the liberator, having advanced with his army to Cusco, the capital of Upper Peru; a statement which we find confirmed through a distinct channel, which has reached us via Saint Thomas. The Spanish general Canterac is in this case, a fugitive on the western frontier of Brazil; in which situation, and with the country opposed to him, it seems to us he must either capitulate or perish.

It would seem by the following extract from the *Courier of London* of the 3d of November, that a question respecting territory is already likely to arise between us and the British government. The length of the very able communication on this subject from our minister for foreign affairs to the British admiral at Jamaica, prevented our publishing it hitherto, but in consequence of its having called forth the following remarks, we have inserted it in another column of our paper.

CLAIM OF THE COLOMBIAN GOVERNMENT TO THE MOSQUITO SHORE.

To the Editor of the Courier.

Sir,—Allow me to request room in your next paper, or as soon as convenient, for the following remarks and queries, on the subject of the two documents (signed Don Pedro Gual), inserted in the *Courier* of the 23d and 26th October 1824.

I remain, Sir, yours,
ARGUS.

1. By what right (since reference is made to the principle of right) did the present Republic of Colombia unite the provinces formerly composing the captain, generalship of Venezuela, and the kingdom of New Granada, into one body, styled "the Republic of Colombia? The Old Spanish government alone could give them this right.

2. By what right did the Republic of Colombia comprehend within its dominion, countries which had never submitted to the dominion of Spain, as for instance the Mosquito Indians.

3. In what respect, (as to the principle of right) does the comprehension of the Mosquito Shore within the limits of Colombia, differ from the assumption of feudal power over the territory of Poyais, by general M'Gregor?

4. Have those who resist their sovereign (I do not here pretend to decide on the justice of their resistance) a better right to seize on any part of his acknowledged territory, than a mere stranger? or rather, are not both equally authorised in their proceedings?

5. If the king of Spain does not vindicate his claim to the Mosquito Shore, does not the country naturally return under the dominion of the English, formerly its lawful possessors, in a more correct sense than any other nation, as being acknowledged such by the native occupants of the country?

6. The old government of Spain never exercised any authority over the Indian tribes, who deny that they ever submitted to the king of Spain, much less can the Patriots claim any.

The Colombian government, therefore, have not a shadow of right to inhabit British merchants from trading to, or colonizing the Mosquito Shore?

7. With what justice can the Colombian government refer to the provisions of the ancient laws, which they have subverted?—And even if the majority of the Colombians agreed to reenacting those laws, how can they be binding on Britons, whose alliance is with the king of Spain?

8. The Republic asserts, it has possession of the Mosquito Shore, but allows it has no establishment there. The claim of possession must be good for nothing till acknowledged by other nations.

9. What advantage have the British merchants, if they cannot trade *direct* to the Mosquito Shore, and are merely indulged with a circuitous trade through the ports of Colombia, to balance the danger of the Spanish Guarda Costas? Will the Colombians protect their trade to the Mosquito Shore for them?

10. Lastly, how will the Colombians prove that British settlements on the Mosquito Shore could be hurtful to them, since it has always been an independent territory, in point of fact? Is not this wish to interdict British trade and settlement, a revival of the old monopolizing spirit, so justly combated by our great Statesmen of the present day?

ARGUS.

FROM SPAIN.—*Cadiz, Aug. 27.*—All persons are forbidden the use of the decorations of the order of St. Fernando and St. Hermenegildo, which have been obtained since the 7th of March, 1820, without being confirmed by the king; and the decorations of St. Fernando invented since that time are abolished.

In a decree concerning rewards intended for the officers of the royal army who fought the constitutionalists, the king declares that nothing has heretofore prevented him from bestowing them but the poverty of the treasury; and that, in distributing them, reference shall be made to the three epochs of the war. Those who bore arms during the two first periods are to be presented with the "Cross of Military Fidelity," suspended with a yellow and red string, and bearing two inscriptions, one of which is, "The king to the royal military." The cross worn by the chiefs is to be of gold, that of the officers of silver, and that of the soldiers of copper.

All meetings of Free Masons and other secret societies are again and absolutely prohibited by a decree of Aug. 1st, throughout the territory of Spain and the Indies.

The duke del Infantado had been made general-in-chief of all the royal armies.

On the 9th of August, the body of Maria Louisa, Infanta of Spain, and duchess of Lucca, was brought to Madrid and deposited in the Pantheon of the kings and queens of Spain, with solemn religious ceremonies, having been brought from Rome by the way of Alicant—*American Paper.*

FROM EL COLOMBIANO, OF DEC. 22.

SPAIN.

THE GENERAL SUPERINTENDENT OF POLICE OF THE KINGDOM TO ALL THOSE EMPLOYED IN THAT BRANCH.

On entering on the duties of the general superintendant of police of the kingdom, and when I hoped that this so difficult and troublesome office might lose something of its hard burden by the aid and co-operation of the authorities, and particularly of the royalist corps, who, placed in that secret and intimate harmony with this establishment which the good of the cause which both defend demands, ought to be the jealous and useful co adjutors of the branch; my heart is sadly surprised with the notices which reach me from all parts, that between the police and the other corporations, there is nothing but odious rivalries, fatal collisions, open and scandalous opposition, which keep the agents of this so important branch occupied in defending themselves from the attacks that this division provokes against them, instead of occupying themselves exclusively in the defence and security of religion and the throne, the only object of the institution. One would suppose, from all the accounts I receive, that a great part of the *employés* of this branch are not paid by our sovereign to defend and preserve his throne, but purchased by his enemies to place victory in their hands, by means of the most scandalous division, conformable to that infallible principle which says—Divide and Conquer. Has treason and black masonry, sallying from their horrible and dark clubs, contrived to introduce itself into the police, into this sacred circle, the door of which ought to be completely shut even on the loyal, if lukewarm or undecided?

But from henceforth let every one tremble, who, in serving my orders, does not act according to my proper spirit. *Religion and the king;* these are the august and truly sacred objects, whose defence, stability, and glory, are entrusted to the police; treason and crime, are the horrible monsters, whose absolute extermination is our principal duty. To aid and protect, with all our force, the loyal defenders of the sovereign; to seek his enemies every where; to follow them wherever they endeavour to hide themselves; to introduce ourselves into their most secret caverns, and persecute them to their total extermination; these are the means of arriving at the desired end.

Unhappy he, who, from this day henceforward, separated himself from this path a single step, a single line! The stroke of a thunderbolt from a dark cloud is not more speedy than the castigation which will overtake every one in the police, who, faithless to his delicate duty, deviates in the least degree from it. Nor will mere lukewarmness be viewed in any other light than as a crime. If in other departments, the want of a zeal truly fervent may be tolerated, the police cannot suffer this indifference; every thing in it must be decision, activity, zeal. The sword hangs over the head of those who dare to think otherwise.

If, hitherto, he who hoped the repentance of the enemies of God and the king could be heard without disgust, shall he now merit the same indulgence? No; all have been in position to do the same as those of Tarifa, Almeria, Marbella, and Jimena; but the official dispatches, as well as the private letters, from all the provinces, prove to us that there have been none of those who declared themselves for that accursed publication, called, with sacrilegious audacity, the sacred code, who, by their countenances, their actions, and their every attitude, did not show very clearly their sharing the same sentiments, the same ideas, and the same desires with those traitors. And in what points were they not surprised preparing to break out?

No: no other opinion can be maintained: their treason and their apostacy are incorrigible. *With their extermination alone can the public tranquillity be secured.* But what a difficult undertaking! Secured in their masonic caverns, walled in their towers, hidden in their secret cabins, who can combat them! *But let all our works show that this is really the object towards which our exertions are directed*—that zeal for religion and the king devour our heart: that after our idolized sovereign and his royal family, nothing is more dear to us, nothing so much deserves our consideration as those who, urged by a loyalty without limits, have voluntarily devoted themselves to defend our altars, our throne, and our property: and *I am certain that all the good will assist us in the discovery and persecution of this race of iniquity, who can only live between irreligion and anarchy.*

In the mean time I command under the strictest responsibility that all the *employées* in the police regulate their conduct according to these sentiments; that they preserve, by all means, the strictest harmony with other authorities; and that, convinced as they ought to be of the great service the royalists do, and ought to do, to the cause of God and the king, they promote forcibly the augmentation of these corps in all the villages, however small, dispensing to them, as much as lies in their power, all the protection merited by those who so generously and disinterestedly enlist under the standard of religion and loyalty.

MARIANO RUFINO GONZALES.

Madrid, September 14, 1824.

By order of the superintendent general of police of the kingdom.

JOSE LOPEZ REQUENA.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, Nov. 10.—The Sicilian Mercury, of which we have received a number under the date of the 11th ult. presents us with an instance of tyranny at once ludicrous and odious. The governor general of Sicily had been pleased to appoint and the king of Naples to approve the appointment of, three persons to act as provisional members of the chamber of commerce at Palermo—a situation of no emolument. Two of those persons, it appears, Lenzitti & Rossi, had declined the intended honour, at first without assigning any determinate reason, and afterwards on the score or pretence of ill health: whereupon the governor-general issued an address, expressing great indignation that any subjects of his Neapolitan majesty should reject the Royal favour, and excuse themselves from the duty of serving the state in any situation to which they may be raised by his majesty: and not only so, but actually making the self-denying gentlemen, Rossi and Lenzitti, accept and exercise the functions of the office conferred on them, whether they will or no. "Some," as Shakespeare says, "have greatness thrust upon them." All that we can say is, that if his Sicilian majesty be served in the other offices of state as he is likely to be served by these aspirants after dignity, he may certainly trust to the zeal and fidelity of his servants, in any case of public emergency. The homely English proverb says, that "one man may lead the horse to the pond, but an hundred cannot make him drink." The governor general of Sicily has made Rossi and Lenzitti members of the chamber of commerce, but can he make them do good in that station?

We mentioned yesterday that a rumour was prevalent in the city, of some ships having sailed from Cadiz for South America. This morning the rumour was repeated, & it was positively stated that the authority was not less than that of the British consul general in Cadiz. We find upon inquiry that a letter has been received in the city from that gentleman, and that it mentions the sailing of *one* frigate, two corvettes, and some transports, for Ferrol and Corunna; and that the transports had been chartered to take troops from the north of Spain to South America. Thus far the letter fully bears out the rumour, but the gentlemen to whom it was shown in confidence have omitted the very important remark by the consul—"but the troops have not yet been raised, and the transports are in a most crazy condition."—*Globe and Traveller.*

Glasgow, Nov. 13.—It appears, by an article in the ministerial papers, that the British ships of war actually seized three Grecian schooners before the differences were adjusted.

PRIVATE CORRESPONDENCE.

Royal Exchange London, Wednesday Evening November 10.

We have received to-day Mexican letters and papers to the 10th Sept. inclusive, by the Tiger, which sailed from Vera Cruz on the 27th of that month. The accounts of the internal state of the Mexican confederate are extremely favourable. All the symptoms of insurrection which had appeared in the different provinces had subsided, and all had declared their submission to the central government. By the last accounts received in Mexico, from St. Juan de Ulloa, the Spaniards had been enabled to throw 1500 troops into that place, and to supply them with provisions; they brought away with them, however, nearly the whole of the previous garrison, who were in a most deplorable state from sickness.

The contract for a new loan for the Mexican government was ratified in the city of Mexico on the 2d of September last to the amount of 3.200,000*l.* stock, bearing interest of six per cent. It is one condition of this loan, that, previous to its being brought into circulation in England, one fourth of the loan at present existing, and which was contracted by Messrs. B. A. Goldschmidt & Co., must be withdrawn from the market either by purchase or redemption of bonds to that amount.

An affair occurred in the city of Mexico in the latter end of August, which, at first, excited a very great alarm among all the foreigners residing in that city, but ended in a manner which assured them of the future efficient protection of the Mexican government. A native of the United States, who resided in the city of Mexico, was seated at his work while the hoste was passing, to which he only paid his adoration by falling on his knees at his own door, instead of rushing into the street to do the same, as is usual in the Catholic countries during this ceremony. This apparent disrespect of his so incensed the superstitious engaged in it, that they attacked the poor fellow with their knives, and put him to death; but on the following day, at the instance of the English commissioners and American minister, a general meeting was called of all foreigners in Mexico, who raised, by subscription, the sum of 200,000 dollars, to be offered as a reward for the apprehension and conviction of the murderers of the American; after which a deputation from the meeting waited on the minister of state, and requested him to publish a proclamation in the official paper of the government, offering that reward in its name. The minister demurred for some time to this proposition, but finally consented; and a proclamation to that effect was accordingly published. The offenders had not been apprehended, but the determined conduct of the government had produced a very salutary effect.

We have received letters from Paris by express, dated Monday evening last. The French ministers appear to be in a state of indecision respecting the measure of withdrawing the troops from Spain, and appear also to feel it is almost equally dangerous to withdraw the troops, or to suffer them to remain in that country. In consequence of this state of things, the money market of Paris is in a very unsettled state, and the funds appear to be giving way in price. The 5 per cent left off at 101f. 80c. with a very heavy market.

Canaris is one of the most remarkable men of modern times; and, not only for what he has done against the enemy, but for the moral lesson which he has set to his countrymen, is deserving of that immortality which will be his reward. Canaris has been called by some foreign Journals an admiral. He has never accepted that rank, from a notion generally very foreign to those to whom promotion is offered—viz. that he is not fit for it. Having burned two Turkish commanders in chief, and defeated a third, he is, as he was before, a captain.—Among a people who have, like more advanced and better established states, their full share of intrigue and rapacity, he has offered a constant example of disinterestedness; in other words, he has proposed to himself as an end, to save his country, and not to rob it. In going in his fireboat against the captain Pacha's ship in the Canal of Scio, he was, as he informed the English commander, who saw him at Psara, becalmed in sight of two Turkish corvettes. His sailors were afraid that they should be observed and massacred, and became mutinous.—"What would you have?" he cried, "If you are afraid, throw yourselves into the sea, and swim to Psara; for myself, I shall remain.—Let not calm frighten you," he continued, "it will detain the enemies' vessels as well as our own; at ten o'clock we shall have wind" At half past nine the night breeze sprung up, and at midnight the captain Pacha was on fire.—When he was seen at Psara by the captain to whom we have alluded, his wife was employed, with other Greek women, in making cartridges; but though poor, he has steadily refused pecuniary rewards, as well as superior commands.—*French Paper.*

The Columbus.—This so much-talked of vessel has at length arrived in the Thames. She was towed on Monday morning from Gravesend, by the James Watt, Tourist, and Soho, steamboats and at two o'clock in the afternoon was moored along side the East India hulk off Blackwall. The Columbus is unquestionably the longest ship ever seen in England, but her appearance in every other respect is far inferior to that of one of our large Indiamen: her construction is quite new for a very large vessel; she is flat-bottomed, and her bottom two feet wider than her deck; her planks and timbers throughout, are on a scale of thickness proportioned to her great length, and fastened together with a strength approaching nearly to that of a solid mass. It is not true, as was stated in some accounts of her, that her cargo (red and white pine) was fastened into her timbers in the building. It is stowed away in the same manner as on board other ships timberladen.—Neither is it a fact that she is to be broken up as soon as her cargo is discharged; at least that is not the present intention of her proprietors. In her masts, spars, and rigging, the Columbus presents an appearance not at all proportioned to her rate of tonnage; they are not larger than those used in a small frigate. She sailed much better than was expected—tacked and wore extremely well, (which is very rare with flat-bottomed vessels), and made but very little lee way. In the course of her passage to Europe, she encountered very rough weather, and shipped seas so frequently, that the crew on deck could seldom keep themselves dry. The greatest danger to which she was exposed was from this circumstance; and, in anticipation of it, and of the chance of her becoming water logged, her round house (under which were stowed her water and provisions) was made water tight.—About a month before her arrival on this coast, she sprung a leak, and made one foot of water per hour, and it required the constant exertions of the whole crew to keep her free. Nevertheless, on her arrival in the Downs she had eleven feet of water in her hold. The crowds of persons who went to see her on Monday were very great. Some contented themselves with a view of her from the shore: those who chose to pay the high price of the boatmen got a nearer view, and those who were content to pay two shillings additional were allowed to go on board.—Another vessel, belonging to the same proprietors, who, as well as the builder, are Englishmen, is now on the stocks at Quebec, which will be of the same length, but 10 feet wider, and five feet deeper in the hold.